

FINANCIËEL

PRINSJESDAG

Het jaar 2020 gaat de boeken in als het jaar van de coronacrisis. Alles (of in ieder geval veel) was dit jaar anders. En dus ook Prinsjesdag. Oké het was ook dit jaar weer op de derde dinsdag van september. Maar zonder de gebruikelijke rijtoer met de glazen koets en geen grootse happening in de Ridderzaal. Geen balkonscene en veel minder militair ceremonieel. Voor velen was het gemis groot. Ik vond het eigenlijk wel prima. Het gaat mij voornamelijk om de inhoud van de Troonrede, de Miljoenennota en de Rijksbegroting. Dit is immers hetgeen waar mijn klant het volgende jaar mee te maken krijgt. Eerlijk gezegd vond ik het op het vlak van de inhoud erg tegenvallen. Er was relatief weinig nieuws. Veel maatregelen schaar ik onder de noemer 'aan de knoppen draaien'. Hier er wat bij, daar er wat af, schuiven, schuiven en nog eens schuiven. Van het structureel bieden van oplossingen was vaak geen sprake. Veel maatregelen werden al eerder aangekondigd en waren dus eigenlijk geen nieuws. Helaas werd ook een aantal eerder genomen besluiten (Prinsjesdag 2019) teruggedraaid. Al met al werd er meer *niet* geregeld dan wel. In het zicht van de verkiezingen van maart volgend jaar alsmede de bijzondere omstandigheden van de coronacrisis is het misschien wel logisch dat er een aantal hete hangijzers werd doorgeschoven naar volgend jaar. De term pappen en nathouden doet hier recht aan. Toch was ik verbaasd over een tweetal wel aangekondigde maatregelen. Allereerst de aanpassing van de overdrachtsbelasting. De heffing van 2% wordt voor starters (leeftijd 18 tot 35 jaar) op de woningmarkt tijdelijk geschrapt. Daarentegen

wordt het tarief voor het verkrijgen van onroerend goed dat niet als eigen woning wordt aangewend verhoogd naar 8%. Naast leeftijdsdiscriminatie leidt de maatregel tot het bewust benadelen van de onroerendgoedbelegger. Helaas valt de ouder die een woning voor een kind koopt ook onder deze noemer. Daarnaast de Wet excessief lenen bij eigen vennootschap voor de directeur-grootaandeelhouder. Schulddisposities van een directeur-grootaandeelhouder van meer dan € 500.000 bij de eigen BV zijn opeens besmet en dienen te worden belast. Eerlijk gezegd lijkt de wetgeving gericht op een uitzonderlijke situatie welke op basis van de huidige jurisprudentie ook wel had kunnen worden aangepakt. De wetgeving bevat een behoorlijke overkill en had naar mijn mening prima achterwege kunnen blijven. Daarentegen is het kabinet wederom vergeten een goede en voornamelijk structurele oplossing te bieden voor de forfaitaire rendementsheffing van box 3. Ondanks een overduidelijke opdracht van de Hoge Raad is de wetgeving door de politiek niet aangepast aan de huidige omstandigheden. Uitgezonderd een verhoging van de vrijstelling verandert er ook volgend jaar niets. Nog steeds wordt de spaarder door de regeling veel en veel te zwaar belast. Een heffing van 1,4% per jaar over het vermogen terwijl er geen rendement wordt genoten, leidt tot onteigening van het vermogen door de belastingheffing. Ik had ik liever gezien dat het kabinet hier een passende oplossing had geboden.

*Gerbert Middelkoop,
belastingadviseur en financieel planner.
(06 13 01 04 20)*

COLUMN

Gerbert Middelkoop

FFP RB

Het is allemaal wat

Wat is het een bijzondere (en vervelende) tijd. Toch moeten we er samen iets van maken. Nederland is inmiddels bijna een jaar in de ban van het virus. En een oplossing lijkt nog niet echt in zicht. Oké, er zijn misschien goede ontwikkelingen bij het ontwikkelen van een vaccin maar biedt dit een echte oplossing? En hoe snel is zo iets straks voor iedereen beschikbaar? Daarbij begeeft de Nederlandse economie zich in een ongekende crisis. Nog niet vaak waren de vooruitzichten zo somber. Met kunst- en vliegwerk houdt onze overheid de economie draaiende. En dat doen ze naar mijn mening (in de gegeven omstandigheden) goed. Ik heb nog nooit zoveel steunmaatregelen voorbij zien komen. Ik heb daarbij het idee dat veel bedrijven zich (voorlopig) staande hebben kunnen houden. Gelukkig maar. Ook is er op de effectenbeurzen geen paniek en zijn de cijfers over de werkloosheid en het aantal faillissementen nog laag. Maar ik vraag mij wel af voor hoe lang. Helaas ervaar ik ook een steeds maar afnemende verdraagzaamheid. Het lijkt erop of het aanpassingsvermogen van de mens steeds minder wordt. Je ziet dat ook in de coronadiscussie. Waarom is het zo moeilijk gewoon te doen wat er van ons gevraagd wordt. Zeker als het in ons eigen belang is. Waar is het fatsoen gebleven om beleidsbepalers en hulpverleners met respect te behandelen? En waarom wordt er niet meer geappluudiseerd voor onze zorgmedewerkers? Naast het gedoe in Nederland zijn er helaas nog vele andere brandhaarden te noemen. Uiteraard is de coronacrisis geen puur Nederlandse aangelegenheid. De hele wereld lijdt eronder. Alleen de Aziatische landen lijken het virus op dit moment aardig onder controle te hebben. Daarnaast is er de klucht rondom de Amerikaanse verkiezingen. Waarom staan partijen daar zo lijnrecht tegenover elkaar en maken ze elkaar uit voor rotte vis? Is dit dan de democratie die wij met zijn allen zo voorstaan? Voordat je hebt verloren reeds roepen dat er is gefraudeerd? Roepen dat de verkiezingen zijn gestolen en het tellen van stemmen moet stoppen. Ging het er niet juist om dat het tellen van de stemmen duidelijkheid geeft over de keuze van het volk? Verder is er in Frankrijk (en zeker ook andere landen) een gigantisch probleem met de zo belangrijke vrijheid van meningsuiting. Waar is het begrip voor elkaars mening (hoe ver deze soms ook uit elkaar liggen)? En dan de klimaatproblemen voor onze aarde. Ook hier wordt steeds duidelijker dat het de verkeerde kant op gaat. Het steeds maar warmer worden van onze aarde dient te worden gestopt. Zouden we hier niet allang het gezamenlijke doel moeten nastreven zonder te denken aan ons eigen belang? Het probleem op individuele basis oplossen gaat niet lukken. Het zal samen moeten worden gedaan. Ik vrees dat veel van mijn sombere gedachten niet worden opgelost als wij als mens geen aanpassingsvermogen vertonen. Samen problemen oplossen, zonder verdraagzaamheid en zonder respect om te willen kijken naar elkaars mening, gaat niet lukken.

